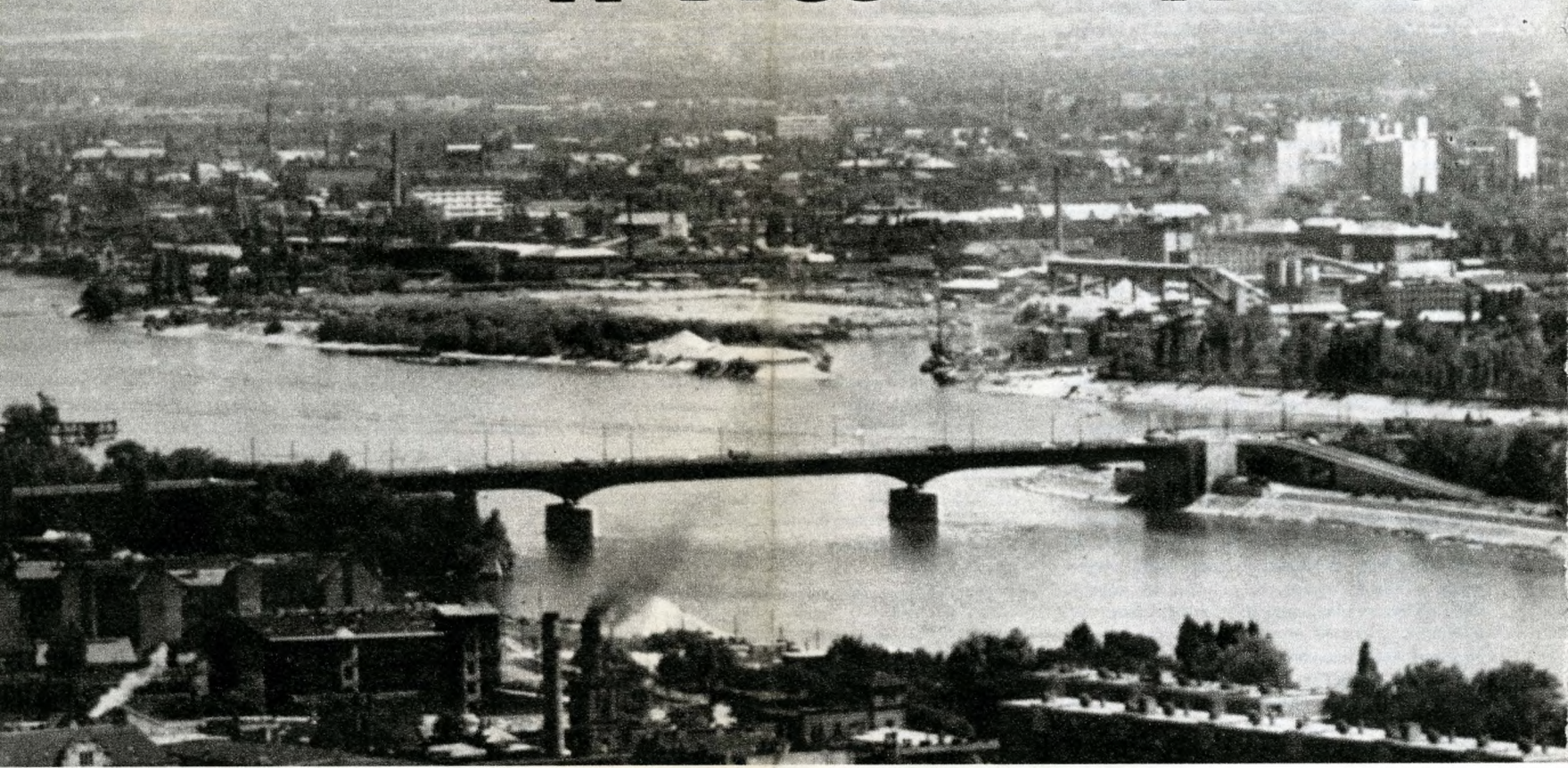

244

ACZÉL KOVÁCH
TAMÁS

A VÍGSZÍNHÁZ ÉS A

Szépek a Duna-parti új lakások. De ugyanolyan szépek

— ha nem szebbek — a Rákospatakon túl, a Jász utcában épült új otthonok.

S aki ma nem járja végig a Vizafogó vagy a Béke út menti bontások helyét, öt év múlva elképzelni sem tudja majd, milyen volt a régi Tripolisz

Angyalföldön 1975 végén tanácskozássra gyűltek össze a főváros és a XIII. kerület vezetői. A hivatalos közlés szerint „megvitatták a legfontosabb fejlesztési elképzeléseket”. A valóságban a találkozó jelentősége ennél sokkal nagyobb volt.

A megbeszélés előzménye: a budapesti pártértekezlet állást foglalt, hogy gyorsítsák meg a nagy múltú munkásnegyed fejlesztését. A határozat szellemében elkészült a XIII. kerület javaslatára a következő öt évre — és hosszabb időszakra is. A tanácskozáson megállapodtak arról, hogy nagyépítkezésbe fognak Angyalföldön. Ezzel megkezdődött Budapest építőinek egyik legérdekesebb vállalkozása, a legrégebbi ipari kerület megújítása.

— Az itt lakók gyakran kifogá-

solták, hogy miközben sok más kerület rohamosan fejlődik, Angyalföldön az első idők nagy lendülete után a munka lassult, sőt megállt: az építkezés — mondja Kovács Károly, a kerületi pártbizottság első titkára. — Ennek olyan következménye is volt, hogy sokan más városrészben jutottak lakáshoz, és ott is kerestek munkahelyet. Emiatt a gyárak elvesztették sok régi munkásukat. Megindult a vándorlás a nagy építkezések helyére.

A Rákospatak mentén, a Váci út és a Béke út között ívelő negyed a fejlesztés első korszakát idézi. Három- és ötemeletes színes házak, előttük kertek, játszóterek sora. A magasra nőtt platanok, japán akácok is elárulják, sok év telt már el azóta, hogy az első családok beköltöztek a Thäl-

A Domus áruházban

